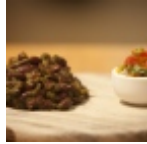

ולהתחיל
הטעים

משובח:
כת

אוכל

גלריה עיצוב

בהונגריה לא שוכחים את המעצב פסח עיר-שי

הוא עיצב את הגופן "חיים" בעידודו של ביאליק והיה ממבשרי המודרניזם בארץ. בהונגריה, שגם בה שיגשגה הקריירה שלו, מוצגות עתה תערוכות של האמן פסח עיר-שי, מגדולי המעצבים הגרפיים של המאה ה-20

25

שמור

יובל סער |

11:23 25.06.2014

קריאת זן

לפני עשר שנים ביקרו בבודפשט ד"ר אור אטלינגר ואמו, שהם נכדו ובתו (בהתאמה) של המעצב והאמן פסח עיר-שי. ביום האחרון לביקור בעיר הם פקדו את המוזיאון לאמנות שימושית מתוך סקרנות לגלות אם אכן מוצגות בו עבודות של עיר-שי, אולם המוזיאון היה סגור באותו יום והם נותרו ללא תשובה. בשנה שעברה ביקר אטלינגר שוב בבודפשט, הפעם לבדו. לפני שיצא לדרכו הזכירה לו אמו את המשימה ואמרה: "אם כבר אתה נוסע, תקפוץ למוזיאון, צריכות להיות שם עבודה או שתיים של סבא תלויות על הקיר".

אטלינגר, בן 42, הוא מרצה בקולטה לאדריכלות של לובליאנה, בירת סלובניה. "גדלתי בידיעה שסבא שלי היה אמן, לא גרפיקאי, וכשבגרתי הכרתי קצת את העבודות שלו אבל אף פעם לא התעמקתי בהן", הוא מספר. "הפעם, כשהגעתי למוזיאון הפנו אותי לקטלין באקוש מהגלריה הלאומית. הלכתי לגלריה, פגשתי אותה, והיא ישר אמרה 'איזה יופי שיצרת אתי קשר. אני חוקרת של כרזות הונגריות ואי אפשר לספר את ההיסטוריה של התחום בלי לדבר על עיר-שי'.

רשימת קריאה

ם, דו

חיפוש

ניווט

צילום: ארכיון עיר-שי / אטלינגר-זומרפלד

פסח עיר-שי

"פתחתי זוג אוזניים גדולות, לא היה לי מושג. היא לקחה אותי לארכיון של הספרייה הלאומית, שנמצאת בבניין הצמוד למוזיאון, והתחילה להוציא עשרות כרזות, כולן שמורות היטב. הייתי בהלם. היא מדברת על הכרזות ואתה רואה את העיניים שלה נוצצות. רק אז הבנתי שמבחינתה הוא מישהו מאוד חשוב".

את העדות לכך אפשר לראות בתערוכה שנפתחה בחודש אפריל השנה במוזיאון לאמנות שימושית בבודפשט, ושמציגה את אמני הכרזות המפורסמים שפעלו בהונגריה בתקופה שבין שתי מלחמות העולם. התערוכה, שתוצג עד 27 ביולי, כוללת כ-100 כרזות בפורמט הגדול והמקורי שלהן (שנע בין 121 על 95 ס"מ לבין 95 על 65 ס"מ), מתוכן כ-20 של עיר-שי. במקביל נפתחה במרכז תרבות ישראל בבודפשט תערוכה שמוקדשת לעיר-שי בלבד (ותוצג עד 30 ביוני) ובה עבודות שיצר בזמן שגר בישראל ובזמן שהיה במחנה הריכוז ברגן בלזן.

צילום: Ádám Ackermann

כרזה של פסח עיר-שי, מתוך התערוכה בהונגריה

"המודרניזם שבא לידי ביטוי בכרזות הוא חלק מהחוויה האסתטית שלנו גם היום", אומרת באקוש, אוצרת התערוכה, שעובדת בגלריה הלאומית של הונגריה, בבודפשט. "באותה תקופה הסצינה בהונגריה היתה שמרנית יחסית ומבודדת מהמרכזים של האמנות והתרבות המודרנית. עם זאת, אפשר למצוא את הטונדים הכי חשובים בתערוכה, דווקא מפני שמדובר בכרזות פרסום ולא באמנות שפנתה לטעם השמרני של הקהל. מבחינה זו ליוצרי הכרזות היה תפקיד חשוב במתיחת הטעם הזה.

"וגם היום, כשמסתכלים על הכרזות של עיר-שי, הצבעים נשמרו חדים, המשחק שלו עם הצורות הפשוטות והברורות יוצא דופן, הקומפוזיציות דינמיות, קווי המתאר דומיננטיים, והכל במין אסתטיקה של הקונסטרוקטיביזם. הכל מאוד דינמי, מאוד משחקי, עם הרבה הומור. היו לו עבודות מאוד פואטיות: גם כשהוא

יצר כרזות יפהפיות לטיובות של מכשירי רדיו, הוא העניק לאובייקט טכני פרזואי, קטן ויומיומי צד פואטי".

צילום: Ádám Ackermann

כרזה של פסח עיר-שי, מתוך התערוכה בהונגריה

"עיר-שי הוא מראשוני המודרניסטים בארץ", אומר דוד טרטקובר, חתן פרס ישראל לעיצוב, שחוקר את פועלו של עיר-שי ב-30 השנים האחרונות. "העניין שלי בעבודותיו התחיל בתחילת שנות ה-80. עד אז לא שמעתי את שמו, ומי שגרם לי להבין שבכלל היה כזה בן אדם היה שלמה שבא, ההיסטוריון העממי של תל אביב. יום אחד הוא הסב את תשומת לבי שמול כסית ברחוב דיזנגוף בתל אביב היתה חנות אופנה בשם אקסקלוסיב, שחלון הראווה שלה היה חתוך בצורה א-סימטרית לא שגרתית, ושמעל הכניסה היה פסל מברזל של דיאנה, אלת הצייד. הוא אמר לי שאת זה עשה עיר-שי, ואני הבנתי שצריך למצוא אותו".

מה גילית?

צילום: Ádám Ackermann

כרזה של פסח עיר-שי, מתוך התערוכה בהונגריה

"היו שניים שהביאו את המודרניזם לישראל - הוא ואריה אלחנני. באותה תקופה שלט סגנון קישוטי, מזרחי, רחוק מהתפישה המערבית. הוא הביא הסתכלות אחרת על גרפיקה שימושית - היתה לו תפישת חלל ייחודית ששילבה את הטיפוגרפיה בכרזות שלו, תפישה של אות ודימוי בצורה שונה מהאסכולה הגרמנית שהביאו יוצאי מרכז אירופה לארץ. הוא ייצג את רוח התקופה ודיבר על הקשר הישיר שבין אדריכלות לטיפוגרפיה."

עיר-שי, שעלה לארץ מבודפשט ב-1925, עיצב באותה תקופה את האות "חיים", האות הבאהאוסית העברית הראשונה, שיוחסה במשך שנים למעצב

יאן לויט. הרבנות יצאה נגד עיר-שי כמי שחילל את האות העברית הקדושה. עיתון "הארץ" הכריז עליו שהוא "מטורף חסר כל חוש של מסורת", אולם חיים נחמן ביאליק עודד אותו להמשיך וקרא לו שלא לפחד מהרבנות, ולכן הוא קרא לפונט החדש על שמו.

צילום: Ádám Ackermann

כרזה של פסח עיר-שי, מתוך התערוכה בהונגריה

ואכן, חשיבותו של הגופן - שנמצא בשימוש נרחב עד היום במודעות אבל, בכותרות העיתונים ועוד - היא בכך שהיה הגופן העברי הראשון שהציג את האות העברית בקוויה הבסיסיים בלבד, ללא עיטורים נוספים, תוך שימוש בקווים ישרים ובצורות הגיאומטריות הפשוטות ביותר.

"אני הוא בעצם אבי האות העברית המודרנית שצורתה מרובעת - גיאומטרית",

העיד על עצמו עיר-שי בכתבה שפורסמה על אודותיו בעיתון "מעריב" ב-1959,
לרגל תערוכה של פסליו בבית ציוני אמריקה.

צילום: באדיבות טרטקובר

כרזה של פסח עיר-שי

הוא נולד בשם אישטוון אירשאי בשנת 1896 בבודפשט שבהונגריה, שירת כקצין בצבא האוסטרו-הונגרי וקיבל על שירותו במלחמת העולם הראשונה את עיטור הגבורה וארבע מדליות. במשך המלחמה הוא נפצע באורח אנוש בקרב על הגבול האיטלקי.

עיר-שי למד לנגן בכינור ובמקביל למד אדריכלות באוניברסיטה הטכנית של בודפשט. לאחר סיום לימודיו עבד כמעצב גרפי ובשנת 1925 התחתן ועלה לארץ ישראל. בין שלל עיסוקיו ניגן בכינור בקולנוע שדרות וליווה את הסרטים

האילמים שהוקרנו בו; עיטר את עיתון "המחר" ועיצב את המודעות הגדולות, התפאורות והתלבושות לתיאטרון הסאטירי של אביגדור המאירי, "הקומקום", קודמו של "המטאטא"; ועבד כאדריכל במחלקת התכנון של עיריית תל אביב.

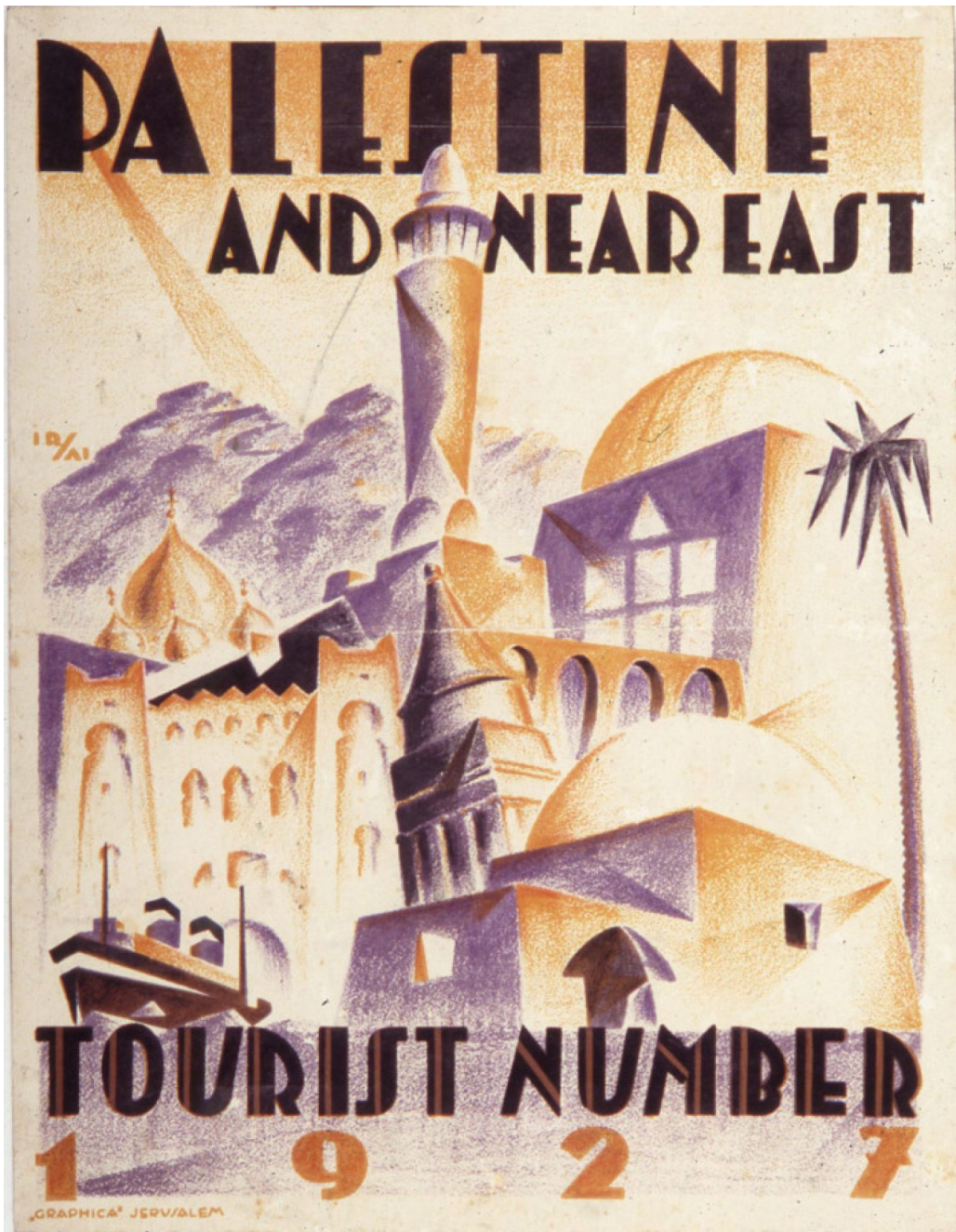
צילום: באדיבות טרטקובר

כרזה של פסח עיר-שי

ב-1929 הוא שב להונגריה בעקבות כמה הפלות שעברה אשתו הראשונה ומותו בטרם עת של בנם הראשון, והיה לאחד המעצבים החשובים בתנועה המודרניסטית של אותה תקופה. עיר-שי הוא מניצולי "רכבת קסטנר" והיה כלוא במחנה הריכוז ברגן בלזן, שם צייר ממראות המחנה; הציורים נמצאים בארכיון

בית לוחמי הגטאות שבקיבוץ לוחמי הגטאות.

בשנת 1945 עלה בשנית לארץ ישראל, התיישב בתל אביב, המשיך בעבודתו כגרפיקאי וכתב מאמרים על טיפוגרפיה ועיצוב. בשנת 1952 הוא זכה בפרס השני בתחרות האו"ם לציור בול זכויות האדם. לאחר מותה של אשתו הראשונה נישא בשנית ב-1961 ומת שבע שנים לאחר מכן, בשנת 1968. במשך הקריירה שלו בארץ עבד עם גופים כמו קק"ל, קרן היסוד וגן החיות בתל אביב ויצר ציורים, פסלים, מתווים לאנדרטאות בדמויות האלף-בית ועוד.

צילום: באדיבות טרטקובר

כרזה של פסח עיר-שי

"רצינו מזמן לעשות תערוכה גדולה לעיר-שי, וחשבתי שהתערוכה שאוצרת באקווש היא הזדמנות טובה להציג רק את עבודותיו בתערוכה קטנה ונפרדת", אומרת אניקו קאטונה, אוצרת הכרזות בספרייה הלאומית של הונגריה

בבודפשט ואוצרת התערוכה במרכז התרבות. "הוא אמנם מוכר בכרזות שלו, אבל אני חושבת שהוא לא קיבל מספיק תשומת לב כמו שמגיע לו.

"בנוסף לכך, אנחנו מכירים את העבודות שהוא יצר בזמן שהתגורר בהונגריה, אבל לא את מה שהוא יצר בזמן שהיה בישראל. אני חושבת שיש הרבה דמיון בין העבודות, אף על פי שבהונגריה הלקוחות שלו היו בעיקר מסחריים וכללו חברות גדולות, לעומת הלקוחות בישראל שהיו שייכים בעיקר למגזר הציבורי. יש לו מאפיינים ברורים, אם זה בדמויות של הנערה הצעירה והגבר המבוגר, שמופיעות בכרזות רבות, או בצבעים, בצורות ובדגש הגדול על טיפוגרפיה. הוא היה טיפוגרף ממש טוב, הטיפוגרפיה שבכרזות שלו הרבה יותר טובה משל כל אחד אחר באותה תקופה".

צילום: באדיבות טרטקובר

כרזה של פסח עיר-שי

ממה זה נבע?

"אני חושבת שלזהות היהודית שלו היה חלק חשוב במה שהפך אותו לאמן מצליח, ואפשר לראות את זה בעבודות שלו: החיבה היתרה לאותיות ולטיפוגרפיה, איך הוא התייחס לאותיות. יש לי תחושה שזה הגיע משם, ממקום

שטקסט ואותיות חשובים כל כך. העובדה שהוא היה צריך לעבוד בשתי שפות שונות, בסוגים שונים של אותיות, היכולת להיות מעורב בשתי תרבויות, נתנו לו פרספקטיבה יוצאת דופן.

צילום: באדיבות טרטקובר

כרזה של פסח עיר-שי

"יש היום הרבה יותר מודעות לעיצוב גרפי, יש כל כך הרבה עשייה וחשוב להראות את ההיסטוריה של התחום, אבל זה צעד קטן וראשון; זו תערוכה קטנה ביחס לחשיבות ולהיקף של עבודתו. המטרה שלנו היא לארגן בעתיד תערוכה הרבה יותר גדולה ולהוציא ספר רק של עבודותיו. זה כמובן עניין של כסף וזמן אבל אני מקווה שנצליח לארגן את זה, אולי בהונגריה, אולי בישראל, בתקווה שגם וגם".

בתו של עיר-שי, מרים (עיר-שי) אטלינגר-זומרפלד, סבורה שגם לרקע האישי של אביה יש חלק בהצלחה שלו. "הוא היה בן אדם מאוד מאוד רגיש, דבר שנבע מההיסטוריה האישית שלו. בגיל 19, כשהוא היה קצין בצבא האוסטרו-הונגרי, הוא נפצע, נשאר בשדה הקרב ונמצא חסר הכרה. הוא איבד כמעט את כל הדם שלו והתעורר לחיים רק אחרי סדרה של ניתוחים. כל השיניים שלו עפו מהפה, אבל הוא נשאר עם גומת חן נצחית. זה אירוע קשה לעבור בגיל 19".

צילום: באדיבות טרטקובר

כרזה של פסח עיר-שי

זומרפלד נולדה בבודפשט ב-1936 כשאביה היה בן 40. כשהיתה בת 14 מתה

אמה. אחיה, שהיה גדול ממנה בחמש שנים, מת ב-1970. "היה לו חוש הומור יוצא דופן, אבל מצד שני הוא גם היה רציני, חושב ומעמיק", היא מספרת על אביה. "הוא היה מאוד סקרן. לדוגמה, היינו מסתובבים ברחוב והוא היה רואה חתיכת ברזל על האדמה, היה מרים אותה ותוהה למה היא שימשה. הוא גם היה ממציא כל מיני דברים מצחיקים וציוריים. פעם אחת הוא השווה את פעולת מכונת הכתיבה לאכילת תירס שורה אחר שורה. ככלל השפה שלו היתה מאוד ציורית. כשהוא אמר משהו מיד ראית את זה: לכל מלה היה גוון, אופי וצבע משלה.

"מה שהוא עבר בתקופת מלחמת העולם השנייה לא היה קל, כמו שאתה יכול לשער. הוא לקח על עצמו את האחריות לדאוג לנו, לילדיו ולאשתו, והוא זה שהחליט לצאת ברכבת קסטנר הידועה. כל המשפחה של אמא שלי היו נגד, אבל הוא החליט שכן. במחנה הריכוז הוא הפעיל את עצמו וצייר וצייר, גם כשלא היו חומרים, ניירות וצבעים. הוא צייר עם מה שהוא מצא והרבה עבודות נשארו, חלקן מוצג ביד ושם וחלקן בבודפשט. כל חייו הוא לא הפסיק לרגע לצייר, חוץ מהזמן שבו היה צריך לישון. הוא כל הזמן עבד".

צילום: באדיבות טרטקובר

כחה של פסח עיר-שי

ידעת על הפרסום שלו בבודפשט?

"אני זוכרת שכשהייתי קטנה היו לו מעריצים. כשעבדתי בעיריית ירושלים יום אחד בא אלי איש חרדי מבוגר עם פיאות ארוכות ושואל אותי 'את הבת של עיר-שי?' אני אומרת שכן, ואז הוא מתחיל לספר על הציורים שלו שכיסו את כל בודפשט. ככה שמעתי מתיאורים של אחרים, מאנשים שאני בכלל לא מכירה ושהוא לא הכיר, רשמים קטנים שנתנו לי להבין מה היתה ההשפעה שלו על הרחוב בבודפשט".

צילום: איור : דוד טרטקובר

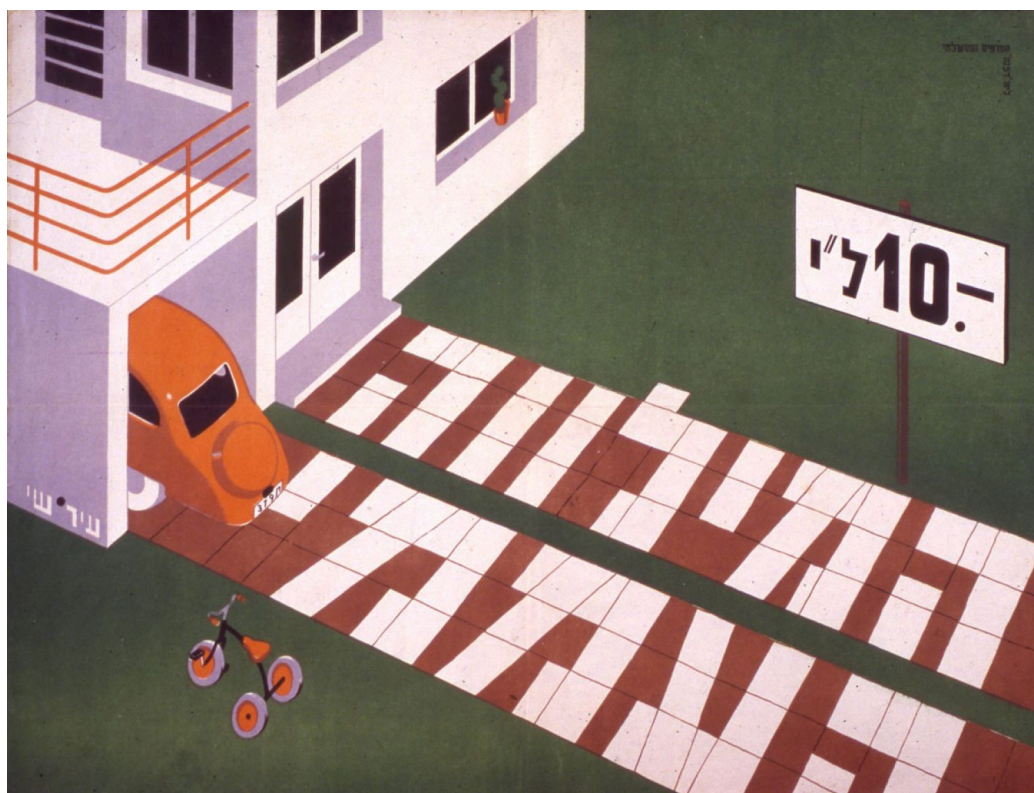
ובארץ?

צילום: באדיבות טרטקובר

כרזה של פסח עיר-שי

”היו לו מלחמות קשות עם המעצבים המקומיים. הגרפיקה לדעתו היתה מאוד לא מפותחת והיו מעצבים שהלך להם יותר מלאחרים אף על פי שממש לא ידעו לצייר. היה לו עם זה קושי גדול: הוא היה ממורמר, במיוחד כשהוא חזר לארץ בפעם השנייה ואחרי ההערכה הגדולה שהוא זכה לה בבודפשט.

צילום: באדיבות טרטקובר

כרזה של פסח עיר-שי

"אני חושבת שהוא הקדים את זמנו, לא כל כך הבינו מה הוא רוצה. הוא כעס על זה שהפוסטרים של אותה תקופה היו כמו מכתבים, הכל היה כתוב. הוא תמיד אמר שלא צריך לכתוב כל כך הרבה, מספיק מלה או שתיים. הוא מהר מאוד הבין שאף אחד לא הולך ברחוב כדי לראות כרזות ולכן החל לצייר בצורה תלת ממדית כדי שהגרפיקה תקפוץ מתוך הכרזה".

"הוא מאוד החזיק מעצמו והכיר בערך של עצמו", אומר טרטקובר. "הוא התקיף את הממסד של הגרפיקה השימושית של אותה תקופה, שהיו כולם יקים: האחים שמיר, אוטו וליש, פרנץ קראוס, כל החבורה של יוצאי מרכז אירופה. הוא טען שהם כולם חקיינים. ובאמת, הטיפול שלו בכתב ובאותיות, שהיו חלק אינטגרלי מהעבודה, השפיע אחרי זה על האחים שמיר.

"אבל אז, כשהוא חזר אחרי מלחמת העולם השנייה, אף אחד לא זכר אותו, הוא היה צריך להתחיל מחדש. כשהוא הגיע לארץ בפעם השנייה, אחרי שבהונגריה הוא היה אמן מסחרי מהשורה הראשונה, הוא ביצע מחדש עבודות שלו; הוא צייר כרזות שהוא כבר ביצע בבודפשט והכניס להן כותרות בעברית. הוא היה צריך להתפרנס, אבל זה קצת טרגי בעיני שהוא היה צריך להיאבק על עבודה ופרנסה".

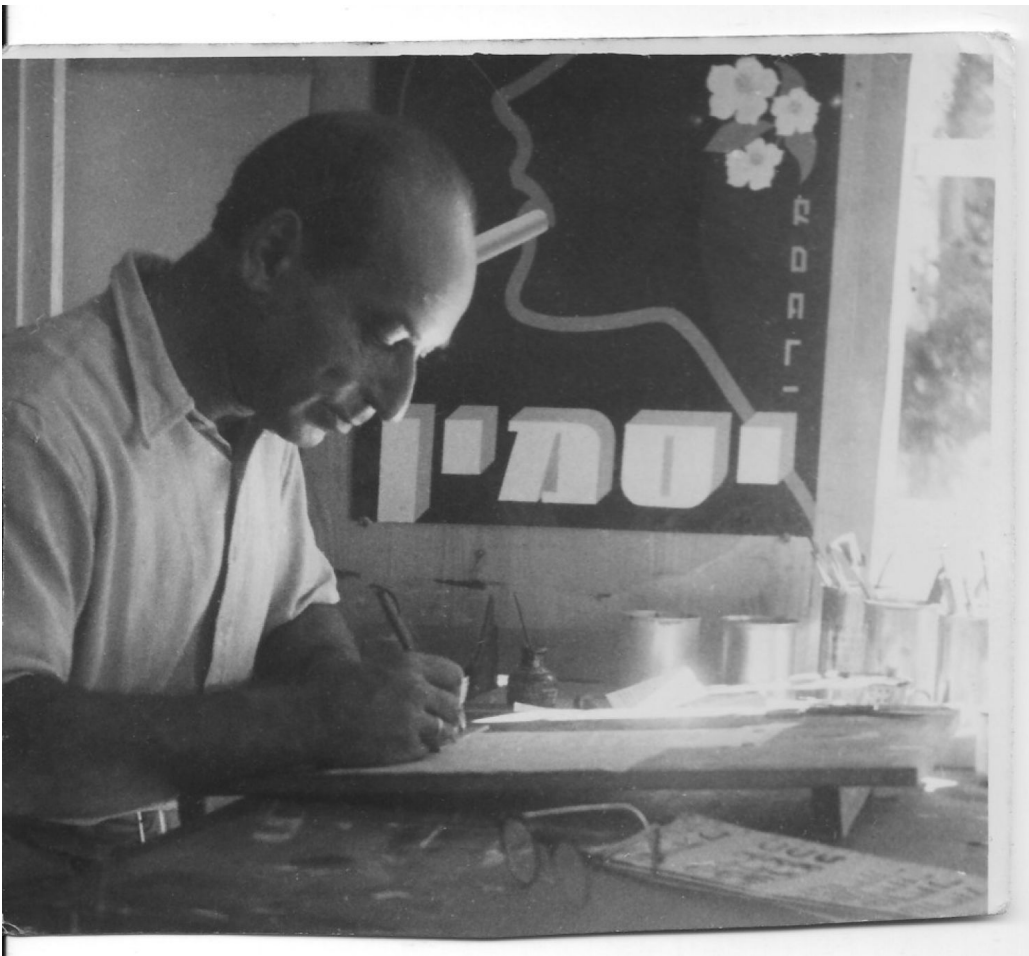
"הייחוד שלו היה שהוא בא מתוך תפישת עולם רחבה", מסכם אטלינגר, נכדו. "כשהוא עשה פוסטר הוא לא צייר סתם דמות, היתה לו תפישה של איך זה להיות הדמות. כשהוא צייר פועל הוא לא צייר איך נראית צדודית של פועל, הוא כננס כמו שחקן לתוך הדמות. הוא חי אותה לחלוטין ומה שהוא צייר היה את

החוויה של להיות הדמות. כשהוא עיצב אות הוא נכנס לחוויה של להרגיש אותה, מה האופי שלה. מכאן נובעת היכולת שלו להצליח בכל מדיום. בניגוד לתרבות היום, שכל אחד במועדון ובאסכולה שלו, הוא בא עם אג'נדה שמכסה את כל התחומים. זה מסר שיש בו הרבה ערך ויש לנו הרבה מה ללמוד ממנו."

צילום: באדיבות טרטקובר

כרזה של פסח עיר-שי

צילום: ארכיון עיר-שי / אט

פסח עיר-שי

גוגל פלוס

טוויטר

פייסבוק

Powered by

כתבות נוספות שעשויות לעניין אותך

חדשות
אישום: תושב
קלנסווה נסע
לסוריה כדי
להצטרף למורדים,

גלריה
אהבה מהוססת

תגובות

הוסיפו תגובה

כתבות שאולי פספסתם

**המשתמטים נורו עם שחר:
כשהוציאו להורג חיילים
באירופה בגלל הלבם קרב**

51 11.01.2015 | אבנר שפירא

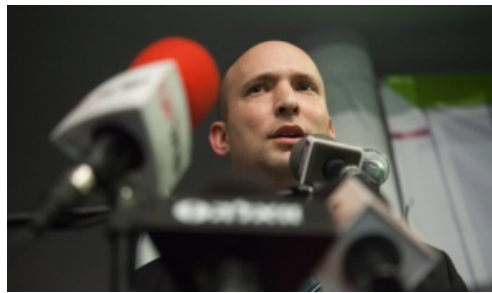
**אז מה אם "בא לי" || איך לא
נכנעים לטרור של הילדים**

142 12.01.2015 | אריאנה מלמד

**מסע אל תולדות החרא: מרתק
בהרבה ממה שזה נשמע**

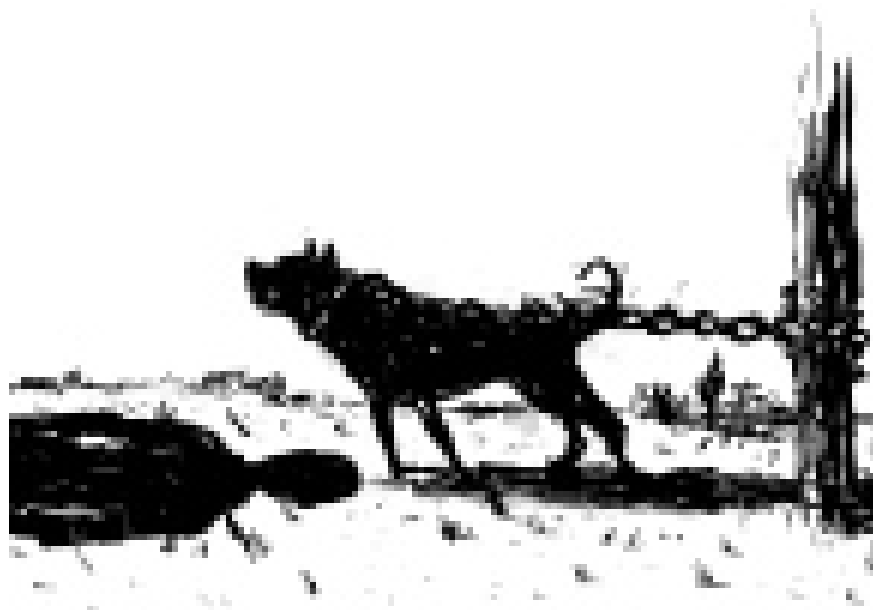
08.01.2015 | אבנר שפירא

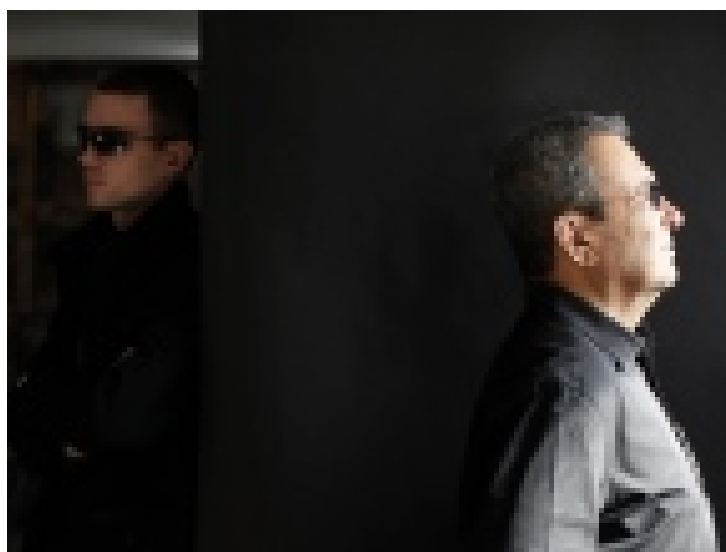
**רביב דרוקר || בנט, איפה היה
האומץ שלך כשהחוקר שאל
על הכסף**

373 11.01.2015 | רביב דרוקר

הכתבות הנקראות באתר

ניתונאי החנפן שהעלים לי את הכלב עומד להיות ח"כ

פצצה האיראנית, דיסקין והוויסקי בדיונים

בזבזניים בתולדות האדריכלות העולמית

בית היהודי: אקלים הומואי - התאבדות קולקטיבית

עוד כתבות נקראות

אורי משגב || אל תאמינו לבנט, הוא נכשל בפריימריז
אורי משגב | 4

"הפרשה", המלחמה והחיסול במרוקו: למה בן גוריון שנא את אשכול שלמה נקדימון

סודה המושחת של הילולת הקרב הרומני
הדיי עפאים, צילום: דן פרץ | סטיילינג: נורית קריב | 5

פרופסור לשעבר ב-MIT שדד בנק בשם האמנות
מיה סלע | 1

דווקא נעימים, הרוסים וההומואים האלה
רוגל אלפר | 10

רשימת העבודה: הימור צעיר ונועז מול הליכוד הממוסד
חמי שלו | 43

איילת שקד ניצחה בבחירות המקדימות בבית היהודי

חיים לוינסון | 35

חשיפה: בלוג הצילום

הרגע בו הצילום הישראלי הפך לאמנות מוזיאון אשדוד

הפוסט החם בבלוגים

נמל אשדוד? תראו איפה באמת שווה לעבוד

טלי חרותי-סובר // אשה עובדת

הכתבה הנקראת בספורט

גם פסגת "טיפוס הצוקים המתגר ביותר בהיסטוריה" נכבשה

ג'ון בראנץ', ניו יורק טיימס |

הארץ Haaretz

Like You like this.

הארץ Haaretz
6 hrs

שיטוט בין קלפיות הבית היהודי סיפק לרועי צ'יקי ארד כמה וכמה סיפורים מעניינים, ואפילו שיר הלל ליריב של ח"כ שפיר: "ניסן הגבר / הוא כזה חתיך / הוא אלוף בכדורסל / כל הבנות בוחרות אותו / היי שובי דובי, ניסן חביבי"

הפרחים לסתיו שפיר: לבלות בפריימריז של הבית היהודי
ניסן סלומינסקי מצביע בפריימריז. צילום: דודו בכר

HAARETZ.CO.IL

Share · 12 7 1

הארץ Haaretz
7 hrs

הרעיון עלה במוחו של טומי קולדוול לפני כעשור ועד

Facebook social plugin

הארץ בפייסבוק

כתבות מרחבי הרשת

Powered by

זחדש

ים נאור,
אה

נסו
מטית
וגרם

ותי
ור כן
#*

מערכת | הנהלה | אודות הארץ | דרושים | צור קשר | עשה מינוי | שאלות ותשובות | פרסם אצלנו

עדכונים במייל

קנה מינוי

דיגיטלי

קנה מינוי

לעיתון

פרסם אצלנו

מהדורה

מודפסת

עכבר העיר

אוכל

אמנות

במה

טלוויזיה

ילדים

לילה

מוזיקה

סרטים

עכבר העיר

עכבר עולם

מסעדות כשרות

רכילות

סופ"ש

פרסי עכבר העיר

חנוכה 2014

כלים שימושיים

המייל האדום

מדיניות פרטיות

חלון מבזקים

דיוור הארץ

כל כותרות היום

צור קשר

תנאי שימוש

מינוי הארץ

מינוי לעיתון

מידע למנויים

כנסים

מינוס אחת

נגישות

מדורים

גלריה

חדשות

ספורט

ספרים

מכ"ם גשם

סרטים מומלצים

בחירות 2015

קפטן אינטרנט

Haaretz.com

Israel Weather

Israel news

Travel in Israel

Jewish World

Shabbat Times

שיתופי פעולה

זירת הקניות

שופוהוליק

הוטל קומביינד

בית אבי חי

קורס אנגלית מקוון

עושים עסקים בת"א - יפו

חוכמת ההמון

אופנה

פסח

הריון ולידה

משפחה

עבודה

תזונה

השקעות נדל"ן בחו"ל

עכבר EXTRA

עכבר כרטיסים

פורטל חלון ודלת

TheMarker

מאני טיים 2

דין וחשבון

הייטק

נדל"ן

מדיה ופרסום

סמארטפון

עסקים קטנים

צרכנות

קריירה

רכב

שוק ההון

TechNation

Cafe

חדשות, ידיעות מהארץ והעולם - הידיעות והחדשות בעיתון הארץ. סקופים, מאמרים, פרשנויות ותחקירי עומק באתר האיכותי בישראל

© כל הזכויות שמורות להוצאת עיתון הארץ בע"מ

